

vonnis

RECHTBANK ALMELO

Sector Kanton

Locatie Enschede

Zaaknummer : 359.064 CV EXPL 10-14403

Uitspraak : 13 december 2011 (v)

Vonnis in de zaak van:

Eltjo Vos

wonende te Enschede

eisende partij, hierna ook wel Vos te noemen

gemachtigde: mr A.U. Schimansky

advocaat te Zutphen

tegen

De vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

Chen Wey Precision Industry Co. Ltd

kantoorhoudende te Dongguan City, Guandong Provence, Volksrepubliek China

gedaagde partij, hierna ook wel Chen Wey te noemen

gemachtigde: mr D.J. von Rosenstiel

advocaat te Enschede

1. procedure

Deze blijkt uit de navolgende stukken:

- de dagvaarding van 28 juni 2010
- de conclusie van antwoord
- de conclusie van repliek, tevens akte wijziging van eis
- de conclusie van dupliek

Het vonnis is bepaald op heden.

2. feiten

Partijen hebben op 6 april 2006 een handelsagentuurovereenkomst voor onbepaalde tijd gesloten. Daarin ontbreekt een rechtskeuze.

3. geschil

de vordering

Vos vordert een bedrag van € 42.749,- wgens achterstallige provisie, een verklaring voor recht dat de tussen partijen op 6 april 2006 gesloten handelsagentuurovereenkomst door Chen Wey op 20 juli 2009 zonder inachtneming van een opzegtermijn werd beëindigd en dat Vos sindsdien niet gebonden is aan enig concurrentiebeding.

Voorts vordert Vos primair een schadevergoeding van € 51.232,- wgens schadevergoeding wgens onregelmatige opzegging en subsidiair € 38.424,-.

Vervolgens vordert hij een bedrag van € 7.644,04 voor vergoeding van kosten.

Onder 5. wordt gevorderd primair een vergoeding voor goodwill van € 125.023,--. Subsidiair vordert Vos een verklaring voor recht dat de in punt 9 van het contract overeengekomen vergoeding niet onder een ontbindende voorwaarde staat dat Vos zich van concurrerende activiteiten ten opzichte van Chen Wey dient te onthouden. Daarnaast een verklaring voor recht dat de overeengekomen vergoeding geen maximum vergoeding kent en tenslotte te verklaren voor recht dat de vergoeding wordt gegund, ongeacht wie de overeenkomst heeft beëindigd. Nog steeds subsidiair vordert Vos dat de in productie 15 overgelegde klantenlijst met 30 klanten de klantenlijst is van Vos, overeenkomstig punt 9 van de overeenkomst. Chen Wey dient in de visie van Vos ook veroordeeld te worden tot betaling van een bedrag van 3% van de verkoopomzet van Chen Wey vanaf 21 juli 2009 tot de dag van uitspraak aan de klanten van die klantenlijst, alsmede om in de toekomst dat percentage te betalen tot en met 20 juli 2014.

Vervolgens vordert hij om Chen Wey te veroordelen tot afgifte van afschriften die rechtstreeks betrekking hebben op opdrachten die Chen Wey op de klantenlijst heeft ontvangen op straffe van een dwangsom. Tenslotte wenst Vos inzage in de boekhouding, bijgestaan door een deskundige, eveneens op straffe van een dwangsom.

het verweer

Chen Wey refereert zich met betrekking tot de bevoegdheid en het toepasselijke recht aan het oordeel van de kantonrechter.

Chen Wey is de mening toegedaan dat Vos zelf een einde aan de tussen hen geldende overeenkomst heeft gemaakt, hetgeen zijn weerslag dient te hebben op de vordering.

4. beoordeling

De algemene regel met betrekking tot de bevoegdheid van de Nederlandse rechter is te vinden in artikel 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Daar staat immers opgenomen dat de Nederlandse rechter bevoegd is indien de gedaagde partij woonplaats in Nederland heeft.

Deze situatie doet zich echter niet voor.

Een alternatieve bevoegdheid is te lezen in artikel 6 in aanhef en onder b van dat wetboek: de Nederlandse rechter heeft eveneens rechtsmacht in zaken betreffende een individuele agentuurovereenkomst, indien de arbeid gewoonlijk in Nederland wordt verricht.

Deze situatie doet zich hier wel voor: het betreft een agentuurovereenkomst en Vos is woonachtig in Enschede. Daarnaast heeft hij onweersproken gesteld dat hij de arbeid gewoonlijk vanuit Enschede heeft uitgevoerd.

De Nederlandse rechter komt dan ook rechtsmacht toe. Met betrekking tot de absolute competentie geldt dat een agentuurovereenkomst tot de competentie van de sector kanton behoort.

De kantonrechter zal op de vordering Nederlands recht toepassen, nu dit recht het meest aansluit bij de overeenkomst zoals partijen deze zijn aangegaan. Chen Wey heeft zich daartegen ook niet verzet.

De eerste vraag die beantwoording verdient is wie van partijen de agentuurovereenkomst nu eigenlijk heeft ontbonden. Vos wijst wat dat betreft naar Chen Wey en Chen Wey huldigt het standpunt dat Vos zelf een einde aan die relatie heeft gemaakt.

Alle bescheiden daarover wijzen in de richting van het feit dat het Vos zelf is geweest die een einde aan de onderlinge relatie heeft gemaakt. Chen Wey heeft in de mailwisseling zelfs nog gevraagd om een gesprek onder vier ogen om een en ander nader te bespreken, maar Vos legt daarna omstandig uit om welke reden hij een einde aan de overeenkomst wenst te zien. Hij achtte het immers te risicovol om voor één bedrijf handelsagent te zijn! Het is aan de andere kant juist Chen Wey geweest die getracht heeft de relatie tussen partijen in stand te houden, maar dit is niet gelukt. Vos moge dan wellicht er op kunnen wijzen dat Chen Wey op een gegeven moment de knoop heeft doorgehakt, maar dat kan niet verbloemen dat het wel degelijk Vos is geweest die een einde aan het dienstverband heeft gemaakt.

Voortbordurend op deze beslissing komen een aantal vorderingen van Vos te vervallen. Bij een beëindiging van de relatie tussen partijen op instigatie van Vos past immers geen vergoeding wegens goodwill.

In de processtukken wordt genoemd een verrekening over en weer met vorderingen via de besloten vennootschap Red-D, kennelijk een vennootschap waarvan Vos aandeelhouder en directeur is. In de conclusie van repliek merkt Vos daarover op dat sommige klanten van hem niet rechtstreeks werden bediend door Chen Wey maar via Red-D B.V. als importeur. Sinds 2007 zouden partijen en Red-D jaarlijks al hun onderlinge vorderingen in een doorlopende balans over en weer hebben verrekend.

Na beëindiging van hun relatie zijn partijen het echter niet eens over de bedragen die verrekend moeten worden.

Partijen zijn het volgens Vos eens over het feit dat Red-D aan Chen Wey nog een bedrag van € 130.850,- verschuldigd is en dat Chen Wey een bedrag van € 12.647,50 aan Red-D schuldig is. Dat geldt eveneens over het feit dat de vordering van Vos in deze doorlopende balans moet worden meegenomen en met vorderingen van Vos moet worden verrekend. Echter de bedragen die daar mee gepaard moeten gaan staan ter discussie.

Als eerste zal de kantonrechter de provisie tot en met juli 2009 bezien.

Op die provisie heeft Vos uiteraard recht, dat wordt door niemand betwist. Echter, zoals zo vaak, wordt het gevorderde bedrag betwist. Vos stelt dat hij in dat kader recht heeft op een bedrag van € 42.749,-, terwijl Chen Wey meent dat er slechts recht bestaat op een bedrag van € 12.647,-.

Dit laatste bedrag is afgeleid van de balans over 2008, echter daar staat steeds bij dat Vos dat bedrag dient terug te betalen aan Chen Wey.

De kantonrechter begrijpt er dan helemaal niets meer van. Hoe is het mogelijk dat Vos door hem gegenereerde provisie over 2008 moet terugbetalen aan Chen Wey.

De kantonrechter zal een comparitie van partijen gelasten. Op die comparitie van partijen moeten beide partijen nadere inlichtingen verstrekken over de wijze waarop partijen met elkaar zaken deden, de administratie van een en ander en op welke wijze die verrekening, waarop Vos doelt, plaats had.

Daarnaast wenst de kantonrechter een in het Nederlands vertaald exemplaar van de in 2006 gemaakte handelsagentuurovereenkomst te ontvangen en wel uiterlijk één week voor de te houden comparitie van partijen. Het ligt op de weg van Vos om die overeenkomst over te leggen.

Er wordt immers een aantal malen een beroep gedaan op die overeenkomst en het lijkt er op dat de bewoordingen in die overeenkomst een belangrijke rol gaan spelen. Het is niet dat de Engelse taal voor de kantonrechter een probleem zou zijn, maar een officiële vertaling van die overeenkomst biedt op dat punt in ieder geval zekerheid.

In afwachting van die te houden comparitie zal de kantonrechter iedere verdere beslissing aanhouden.

5. beslissing

Gelast een comparitie van partijen, waarbij partijen, al dan niet behoorlijk vertegenwoordigd, aanwezig dienen te zijn, zulks voor het geven van inlichtingen.

Bepaalt dat Vos uiterlijk één week voor die te houden comparitie van partijen, een in het Nederlands vertaald afschrift van de handelsagentuurovereenkomst tussen partijen uit 2006 in het geding zal brengen.

Verwijst partijen naar de terechtzitting van **dinsdag 24 januari 2012** voor dagbepaling comparitie van partijen, op welke terechtzitting beide partijen daarvoor verhinderdata kunnen overleggen.

Houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen te Enschede door mr H.R.K. Valk, kantonrechter, en op 13 december 2011 in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van de griffier.

gk.

Voor eensluidend afschrift
De griffier van de Rechtbank Almelo
Sector Kanton
Locatie Enschede